

[Formanden]

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om forbud mod visse dopingmidler.

Af sundhedsministeren (Torben Lund).

(Fremsat 6/10 93. Første behandling 13/10 93. Betænkning 18/11 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand:

»Hvorledes agter regeringen at sikre en samlet opfølgning på 1993 som FN's internationale år for verdens oprindelige folk, herunder hvilke overvejelser gør regeringen sig vedrørende en målrettet politisk, social og økonomisk støtte til verdens oprindelige folk?«

Af Rosing (S), Fischer (KF), Hanne Severinsen (V), Gade (SF), Tom Behnke (FP), Peter

Duetoft (CD), Jørgen Estrup (RV) og Ole M. Nielsen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 28/10 93. Fremme af forespørgslen vedtaget 4/11 93).

*Begrundelse***Rosing (S):**

Sidste år, i 1992, blev Columbus i forskellige dele af verden fejret med pomp og pragt i anledning af 500-året for sin opdagelse af Amerika.

Dette jubilæum gav anledning til mange lovprisninger og en lang række romantiske tilbageblik til dengang, europæerne begyndte at lægge verden for deres fødder.

Samme år blev 1993 proklameret som FN-året for verdens oprindelige folk, heriblandt de indianere, som Columbus siges at have opdaget. FN's generalforsamling havde tre år forud for Columbusåret vedtaget at styrke internationalt samarbejde om løsning af problemer, som de oprindelige folk står over for – problemer som menneskerettigheder, miljø, udvikling, uddannelse og sundhed – som om disse problemer og mange andre ikke havde eksisteret blandt disse udstødte – også kaldet indfødte – i mange hundrede år. Indfødte blev igennem generationer betragtet som eksotiske objekter, spændende naturmennesker, som altid kunne opnå stor bevågenhed især i den videnskabelige verden, men sandelig også som kulturelle kuriositeter, der kunne begejstre den såkaldt civiliserede verden. Man kunne i disse mennesker finde sin fortid, og hvem er ikke interesseret i sine rødder?

Der er i tidens løb skrevet mange bøger og mange videnskabelige afhandlinger om disse indfødte.

Nå, lad det være historie, hvad det jo heldigvis også er – for det meste da.

Danmark har i dag som nation et godt ry blandt de fleste oprindelige folk: samer, indianere, inuit, maorier, aborigines og andre. Men der er langt at gå, inden verdenssamfundet – og deriblandt visse bestemte lande med oprindelige folkegrupper – har opfyldt de basale ønsker og krav om en menneskeværdig tilværelse, som vi i vores del af verden erkender er en basal menneskeret.

Danmark er i dag – eller har i hvert fald muligheden for at blive det – et førende land i verdenssamfundet i spørgsmålet om at få resten af